

मस्त्रां त्रीणि शतानि पृथ्यन्ते ॥

एकैकस्यान्तु पादाङ्गुल्यां त्रीणि त्रीणि तानि पञ्च-
दश । तल्लङ्घ्यगुणसंस्थितानि दश । पायाग्निकं ।
जङ्घायां द्वे । जानुन्येकं । एकमूराविति । त्रिंशदेव-
मेकस्मिन् सक्थोनि भवन्ति । एतेनेतर सक्थि-
बाह्व च व्याख्यातौ ॥ श्रोण्यां पञ्च तेषां गुदभग-
नितम्बेषु चत्वारि । त्रिकसंस्थितमेकं । पार्श्व-
षट्त्रिंशदेवमेकस्मिन् द्वितीयेऽप्येवं । एष्टे त्रिं-
शत् । अष्टावृत्तिः । द्वे अक्षकसंज्ञे । ग्रीवायां
नवकं । कण्ठनाडां चत्वारि । द्वे हन्वोः । दन्ता
द्वात्रिंशत् । नासायां त्रीणि । एकं तालुनि । गण्ड-
कर्णशङ्खेकैकं । षट् शिरसि ॥ एतानि पञ्च-
विधानि भवन्ति । तद्वयथा ।

कपाल-रुचक-तरुण-वलय-नलकसंज्ञानि । तेषां
जानुनितम्बांसगण्डतालुशङ्खशिरस्य कपालानि ।
दशनास्तु रुचकानि । ब्राह्मणग्रीवाक्षिकोषेषु
तरुणानि । पाणिपादपार्श्वेष्टोदरोरस्य वल-
यानि । श्रेष्ठाणि नलकसंज्ञानि ॥

“मांसान्यत्रनिबन्धानि सिराभिः स्नायुभिस्तथा ।
अस्थीन्यालम्बनं कृत्वा नष्टीर्यन्ते पतन्ति वा” ॥
इति च सुश्रुतः ॥ वीजं । इति रायमुकुटः वैद्य-
कश्च ॥ आंटी इति भाषा ।

अस्थिकुण्डं, स्त्री, (अस्थ्यां कुण्डम् ।) अस्थिपूर्णनरक-
कुण्डविशेषः । यथा,—

“पितृणां यो विष्णुपदे पिण्डं नैव ददाति च ।
स च तिष्ठत्यस्थिकुण्डे खलोमादं महेश्वरि” ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे २७ अध्यायः ॥

अस्थिकृत्, पुं, (अस्थि करोति यः । अस्थि + कृ +
क्तिप् ।) शरीरस्थभेदो धातुः । इति हेमचन्द्रः ॥
(मेदसोऽस्थि । इति सुश्रुतः ।)

अस्थिजः, पुं, (अस्थो जायते इति । अस्थि + जन +
ङ ।) मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

(मज्जशब्देऽस्य गुणादयो द्रष्टव्याः ।)

अस्थितुण्डः, पुं, स्त्री, (अस्थीव दाहणं तुण्डं यस्य ।)
पत्नी । शब्दमाला ॥ [इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थिधन्वा, [न] पुं, (अस्थिमयं धनुर्यस्य ।) शिवः ।
अस्थिपञ्जरः, पुं, (अस्थि पञ्जर इव ।) शरीरास्थि-
समूहः । तत्पर्यायः । करङ्कः २ कङ्कालं ३ । इति
हेमचन्द्रः ॥

अस्थिभक्षः, पुं, स्त्री, (अस्थि भक्षयति । अस्थि +
भक्ष + अच् ।) कुक्कुरः । इति हारावली । (प्रति-
विशेषः । हाङ्गिला इति भाषा ।)

अस्थिभुक् [न] पुं, स्त्री, (अस्थि भुङ्क्ते इति । अस्थि +
भुज् + क्तिप् ।) कुक्कुरः । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थिमाली, [न] पुं, (अस्थिमाला विद्यते यस्य
अस्थिमाला + इन् ।) शिवः । इति हेमचन्द्रः ।
“गृहस्थोऽस्थिमाली” इति शिवशतके ।

अस्थिरः, त्रि, (न स्थिरः । नञ्प्रत्ययः ।) चञ्चल-
प्रकृतिः । तत्पर्यायः । सङ्कटकः २ । इत्यमरः ।
अनिश्चितः । इति खामी ॥

“लुब्धः क्रमाऽवशोऽसत्यः प्रमादो भीरुरस्थिरः” ॥
इति हितोपदेशे ।)

अस्थिरमतिः, त्रि, (अस्थिरा मतिर्यस्य ।) चञ्चल-
बुद्धिः । यथा । “विक्रान्तं कुलमुख्यमस्थिरमतिं
वित्तेश्वरं साङ्गिराः” । इति ज्योतिस्तत्त्वे द्विग्रह-
योगफलं ॥

अस्थिरविभूतिः, स्त्री, (अस्थिरा विभूतिः ।) चञ्चलै-
श्वर्यं । यथा । “अस्थिरविभूतिमैत्रं चलमटनं
खलितनियममपि चरमे” । इति ज्योतिस्तत्त्वे
राशिफलं ॥

अस्थिविग्रहः, पुं, (अस्थिसारो विग्रहे यस्य ।)
भट्टिनामकशिवसहचरः । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थिप्रङ्कुला, स्त्री, (अस्थ्यां प्रङ्कुलां योजनकारणम् ।)
ग्रन्थिमान् रुद्धः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (हाङ्-
योडा इति भाषा । यथा भावप्रकाशः ॥

“काण्डं त्वग्विरहित मस्थिप्रङ्कुलाया
माषादं द्विदलमकचुकं तदर्द्धम् ।
संपिष्टं सुतनु । ततस्तिनस्य तैले
संपक्वं वटकमतीव वातहारि” ॥)

अस्थिसंहारः, पुं, (अस्थीनि संहरति योजयति ।
अस्थि + सं + ह + अण् ।) रुद्धविशेषः । हाङ्गु
हाङ्गोडा इति भाषा । तत्पर्यायः । वज्रवल्ली
२ ग्रन्थिमान् ३ कुलिशं ४ अमरः ५ । इति
रत्नमाला ॥ हस्तिशुण्डो ६ वनान्तिका ७ । इति
हारावली । अस्य गुणाः । वलास्थिभक्षित-
कारित्वं । वायुनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

यथा,—
“ग्रन्थिमानस्थिसंहारी वचाङ्गी चास्थिप्रङ्कुला ।
अस्थिसंहारकः प्रोक्तो वातक्षेपहारोऽस्थियुक् ॥
उष्णः सरः क्षमिन्नश्च दुर्नामघ्नोऽन्तिरोगजित् ।
रूतः स्वादुर्लघुर्दृढः पाचनः पित्तलः स्मृतः ॥

काण्डं त्वग्विरहित मस्थिप्रङ्कुलाया
माषादं द्विदलमकचुकं तदर्द्धम् ।
संपिष्टं सुतनु ततस्तिनस्य तैले
संपक्वं वटकमतीव वातहारि” ॥

इति भावप्रकाशः ॥
“अस्थिभक्षेऽस्थिसंहारो हितोवलयोऽनिलापहः”
इति वैद्यकद्रव्यगुणः ॥)

अस्थिसंहारी, स्त्री, (अस्थीनि संहरति या । अस्थि
+ स + ह + अण् + स्त्रियां ङीप् ।) ग्रन्थिमान्
रुद्धः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(अस्थिसंहारशब्देऽस्य गुणा ज्ञातव्याः ।)
अस्थिसारः, पुं, (अस्थः सारः *पाकपरिणामः ।)
मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्थिखेहसचकः, पुं, (अस्थः खेहस्तस्य सचकः ।)
मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्थैथ्यं, स्त्री, अस्थिरता । स्थिरस्य भावः इत्यर्थे
ष्ठाप्रत्यये स्थैथ्ये न स्थैथ्यमस्थैथ्यमिति नञ्-
समासेन निष्पन्नं । (“अस्थैथ्येण विभूतयोऽप्युप-
हृता यस्य न किं केन वा” । इति वैराग्यशत-
कम् ॥ २६ श्लोकः ॥)

अस्थिगदाह, स्त्री, (अस्थिगं कठोरं दाहः) देव-
काण्डं । देवदाहभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्पष्टं, त्रि, (न स्पष्टम् । नञ्प्रत्ययः ।) अव्यक्तं

अस्पष्टं । यथा । स्मिष्टं । अस्पष्टं । इति मुग्ध-
बोधव्याकरणं ॥

अस्पृहा, स्त्री, (न स्पृहा । नञ्समासः ।) इच्छा-
भावः । यथा,—

“यद्योत्यन्नेन सन्तोषः कर्तव्योऽत्यल्पवस्तुना ।
परस्याचिन्तयित्वाथ सास्पृहा परिकीर्तिता” ॥

इत्येकादशीतत्त्वं ॥ (नास्ति स्पृहा यस्येति वाक्ये
त्रि, स्पृहा रहितः । उदासीनः ।)

अस्पृष्टं, त्रि, (न स्पृष्टम् । नञ्समासः ।) अस्पष्टं ।
अव्यक्तं । स्मिष्टवाक्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्पृष्टवाक्, [च्] त्रि, (अस्पृष्टा वाक् यस्य ।) अस्पष्ट-
वक्ता । तत्पर्यायः । लोहलः २ । इत्यमरसिंहः ॥

अस्मद, त्रि, आत्मवाची सर्वनामशब्दः । अस्मै रूपं
यथा । अहं, आभि । आवां, आमरा दुइ । वयं,
आमरा अनेक । इत्यादि व्याकरणं ॥ एकविंशति-

विभक्तिषु तस्य रूपाणि यथा । अहं १ आवां २
वयं ३ । १ । मां ४ आवां ५ अस्मान् ६ । २ ।
मया ७ आवाभ्यां ८ अस्माभिः ९ । ३ । मङ्गं १०

आवाभ्यां ११ अस्मभ्यं १२ । ४ । मत् १३ आवा-
भ्यां १४ अस्मत् १५ । ५ । मम १६ आवयोः १७
अस्माकं १८ । ६ । मयि १९ आवयोः २० अस्मासु
२१ । ७ । एतानि त्रिषु लिङ्गेषु समानानि

द्वितीया-चतुर्थी-षष्ठीनां एकवचन-द्विवचन-वज्रव-
चनविभक्तिषु तस्य रूपान्तराणि यथा । द्वितीये-

कवचने मा । चतुर्थी-षष्ठोरेकवचने मे । आसां-
द्विवचने नौ । आसां वज्रवचने नः । श्लोकपाद-

वाक्यादौ एतानि रूपाणि न स्युः । च वा हा ह
एव शब्दयोगे अदर्शनार्थदृश्यधायुधोगे च न

स्युः । इति व्याकरणं ॥

अस्मन्तं, स्त्री, अश्मन्तं । चुल्ली । इति रायमुकुटः ॥
उनान आखा इति भाषा ॥

असः, पुं, (अस् + रक् ।) कोणः । केशः । इत्यमरः ॥
अखं, स्त्री, (अस्यते क्षिप्यते यत् । अस् + र ।) रक्तं ।

अखु । इत्यमरः ॥ (रक्तार्ते यथा,—
“पिपासादाहपित्ताद्युक्तं पित्तज्वरं जयेत्” ।
इति शार्ङ्गधरः ॥

“क्षीणेऽसि मधुराकाङ्क्षा मूर्च्छा च त्वचि रूढता ।
श्रेयित्यश्च सिराणां स्यादातादुन्मार्गामिता” ।
इति भावप्रकाशः ॥ “असखाविणो विखा” इति ।

“अशुद्धौ बलिनोऽप्यखं न प्रस्थात् खावयेत्पर” ।
इति वामतः ॥ * ॥ नेत्रजलार्थे यथा,—
“कुर्व्यात्साखं शिरार्हं तेनाख्युदीक्षणाक्षमं” ।
इति वामतः ॥ * ॥ आलस्यनयने साम्ने, इति
चरकः ॥)

असकण्डः, पुं, (असं कण्डे यस्य ।) वाणः । इति
हारावली ॥

असखदिरः, पुं, (असखं खदिरः ।) रक्तखदिर-
रुद्धः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(खदिरशब्देऽस्यगुणादयो ज्ञेयाः ॥)
असजं, स्त्री (असात् रक्तात् परिपाकेण जायते यत् ।
अस + जन् + ङ ।) मांसं । इति राजनिर्घण्टः ॥
(मांसशब्देऽस्यविशेषो ज्ञातव्यः ॥)